

เสริมให้สมบูรณ์

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เราสามารถทำสมาธิปฏิบัติธรรมควบคู่กับการกิจประจำวันได้ เพราะการปฏิบัติธรรมทำให้ใจเป็นสุข เราจะดูอะไรก็สุข จะได้ยินอะไรก็สุข ต้นไม้ต้นเดิม คนคนเดิม หรือการกิจอะไร ได้ดู ได้ฟัง ได้ยินอะไรต่าง ๆ ก็มีความสุข

เพราะฉะนั้น การปฏิบัติธรรมจึงเป็นส่วนที่ช่วยเสริมในการกิจประจำวันของคุณให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจะทำการกิจด้วยความสุข สดชื่น แล้วก็ไปทำงานแห่งบุญตลอดเวลา

ไม่มีช่องว่าง

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ผู้ที่ทำความเพียร เป็นเครื่องตื่นอยู่เสมอ ระลึกรู้ถึงแต่ความดีงาม วันเวลามันผ่านไปเร็วจนกระทั่ง โอ ! วันนี้ยังคิดพูดทำเรื่องดี ๆ ยังไม่เสร็จเลย ทำไมหมดเวลาอีกแล้ว นี่แหละ มันไม่มีช่องว่างที่จะไปนึกถึงสิ่งที่ไม่ดีเลย

คิดแล้วต้องลุย

๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ถ้าลูกเณรคิดว่า จะรับภาระดูแลพระพุทธรูปศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง จะรับช่วงมรดกธรรมนี้ สืบทอดเป็นศาสนทายาทต่อไป และใช้คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ถ้าคิดอย่างนี้แล้ว ก็ต้องลงมือลุยอย่าคิดเฉย ๆ อย่าคิดฟรี **คิดแล้วต้องลุยเลย**

รายงานประสบการณ์ภายใน

๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สามเณร : ขณะนี้ลูกเณรกำลังเตรียมตัวเพื่ออุปสมบทอุทิศชีวิต ได้เตรียมกาย เตรียมใจ ตั้งแต่วัดตอนนี้อยู่กำลังนั่งสมาธิอยู่ที่สุสานโศภ

ลูกเณรขอกราบรายงานผลการปฏิบัติธรรมของลูกเณรต่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อดับ

ตอนนั่งสมาธิ ลูกเณรได้ทำตามทีพระเดชพระคุณหลวงพ่อดับสอน คือ วางใจของลูกเณรให้นิ่ง ๆ สบาย ๆ ไม่ได้นึก ไม่ได้คิดเรื่องอะไร พยายามระลึกรู้ใจให้กลับมารวมอยู่ในตัวอย่างสบาย ๆ โดยไม่ได้ใช้แรงไปบังคับ หรือจะพยายามเร่งให้ใจมารวมตามที่ลูกเณรต้องการ ลูกเณรทำแค่ปล่อยใจนิ่ง ๆ เฉย ๆ

บางครั้งถ้ามีความคิดนอกเรื่องพุ่งเข้ามา ลูกเนรก็เฝ้าภาวนาสัมมาอรหัง หรือไม่ว่าจะนึกถึงดวงแก้วทันที เมื่อทำอย่างนี้ ใจของลูกเนรก็จะสงบนิ่งเหมือนเดิม ต่อจากนั้น ลูกเนรก็ปล่อยใจสบาย ๆ หยุดนิ่งอีก สักพักหนึ่ง ตัวลูกเนรก็จะรู้สึกโล่ง โปร่ง เบาสบาย ใจเบาครับ

สักครู่หนึ่ง ลูกเนรก็รู้สึกเหมือนถูกดูด และเหมือนตกจากที่สูง ลูกเนรก็เห็นดวงธรรมขึ้นมา แต่ลูกเนรก็ไม่ได้ตกใจอะไรเลย เพราะทำตามโอวาทของหลวงพ่อบอกว่า มีอะไรให้ดูก็ดูไป ลูกเนรจึงวางใจนิ่ง ๆ ไปที่ดวงธรรมนั้น ก็รู้สึกถูกดูดเข้าไปอีก พร้อมกับเห็นองค์พระธรรมกายท่านผุดขึ้นขึ้นมาพอดี

ความรู้สึกของลูกเนรในตอนนั้นมีความสุขมาก ๆ เลยครับ ตอนแรก ๆ ลูกเนรยังเห็นองค์พระท่านไม่ค่อยจะชัดเท่าไร แต่ลูกเนรก็ไม่ได้กังวลอะไร เพียงแต่วางใจนิ่งเฉย ๆ สบาย ๆ ต่อไป องค์พระที่ตอนแรกยังไม่ค่อยชัดก็เริ่มชัดขึ้น ลูกเนรก็ปล่อยใจนิ่ง ๆ ว่าง ๆ ไปที่ศูนย์กลางกายขององค์พระ ก็ถูกดูดเข้าไปข้างในองค์พระ

ลูกเนรรู้สึกมีความสุขมาก เหมือนกับว่า ใจของลูกเนรสงบและใสบริสุทธิ์ขึ้น ใจใสบริสุทธิ์ขึ้น พอลูกเนรวางใจหยุดนิ่งต่อไปอีก องค์พระองค์ที่ ๒ ท่านก็ผุดขึ้นมาอีก องค์พระองค์ที่ ๒ ทั้งชัด ทั้งใส ทั้งสว่างมากกว่าองค์แรก หลังจากนั้น ลูกเนรก็มองดูท่านผุดขึ้นมาทีละองค์ ๆ อย่างสบาย ๆ ลูกเนรก็จะเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ขององค์พระชัดขึ้น แล้วก็มีมีความสุขมากขึ้นไปเป็นลำดับ

ทุก ๆ ครั้งที่นั่งสมาธิ ลูกเนรจะไม่ลืมหลักปฏิบัติ คือ วางใจหยุดนิ่งเฉย ไม่ลุ้น ไม่เร่ง ไม่เพ่ง ไม่จ้อง หรือไม่อยากที่จะเห็นชัด ๆ ใด ๆ ตอนนี้นักเนรมีความสุขมากครับ ที่เห็นองค์พระท่านผุดขึ้นมาเรื่อย ๆ องค์พระก็ชัดขึ้น ใสขึ้น แล้วก็สว่างขึ้น

ลูกเนรก็เข้ากลางองค์พระต่อไปเรื่อย ๆ แล้วก็พยายามรักษาสติให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ส่วนนอกรอบลูกเนรก็จะพยายามตรีกองค์พระให้ได้ตลอดเวลา และก็ยังมีเพื่อน ๆ เป็นกำลังใจให้กันและกัน จึงทำให้ลูกเนรมีไฟใจที่ขึ้นที่จะปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่

สุดท้ายนี้ ลูกเนรขอกราบแทบเท้าขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญญาตให้ลูกเนรได้อุปสมบทอุทิศชีวิต และคอยประคับประคองอบรมสั่งสอนจนลูกเนรมีในวันนี้ ลูกเนรกราบขอความเมตตาให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญญาตช่วยแนะนำการปฏิบัติของลูกเนรให้ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไปครับ

หลวงพ่อบุญญาต : นี่ก็ได้ชื่อว่า บวช ๒ ชั้นอ่อน ๆ แล้ว เวลาที่เหลืออยู่อีก ๑๐ วันนี้ ลูกเนรก็ต้องทำให้ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไป คือ หยุดนิ่งอย่างเดียว ไม่ต้องไปทำอะไรที่นอกเหนือจากนี้ เราจะได้บวช ๒ ชั้น แล้วก็บวชอีกหลาย ๆ ชั้น บวชอย่างมหัศจรรย์ทีเดียว บวชกันซ้อน ๆ กันเข้าไป โอ ! กระทั่งจิ๋วไม่ใช่สินีแล้ว อืม...ม ! ขึ้นใจจริง ๆ